

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

("Αρθρον 1. Π. Ταγκοπούλου)

'Απ' την αρχή που πρωτανοιχτήκανε τα μάτια μου στο δημοτικιστικό φως, μα πιδ ουσιματικά από τα 1906 που ανοιχτηκε στο «Νουμά» ή πλατειά σοσιαλιστική συζήτηση, εξαίτιας του φαινομένου βιβλίου του Γ. Σκληρού «Το κοινωνικό μας ζήτημα», άρχισα να νά συζητώ με τον εαυτό μου και σιγά σιγά ή τέτοια συζήτηση εδραιώθηκε σε ακλόνητη πεποίθηση μέσα μου, πως τότε μοναχά θα προκόψει ο δημοτικιστικός αγώνας και θα ωριμάσει και θα φέρει άγλαούς καρπούς, διαν οι προσπάθειές μας όλες στραφούν προς το λαό, προς τις μεγάλες λαϊκές κ' εργατικές μάζες και ζητήσουμε να ν τις μεταβάλλουμε από αδιάφορες και πολέμιες, σε σύμμαχες, ακόμα και σε πρωτεργάτιες.

'Ενα στήριγμα του τιμιονού, κι όλα μια χαρά θα ηγαίνανε, ποιμα. 'Αντι να ζητούμε να πάρουμε με το μέρος μας τους μορφωμένους, που αποτελούν τη μειονοτητα μα και που μοιραία θαρχόντουσαν μοναχοί τους μαζί μας (γιατι αληθινά μορφωμένος είναι εκείνος που δε σφαλνάει τα μάτια του προς το φως και προς την αλήθεια), να στήριξουμε το τιμόνι προς τη μεγάλη λαϊκή πλειονοτητα, αυτή να κατηγήσουμε κι αυτή σιγά σιγά να φανατισουμε. Κ' έτσι, έχοντας τον εργαζόμενο λαό μαζί μας, θ' αφαιρούσαμε από τους λογής δημοκόπους κ' εκμεταλλευτές, σχολαστικούς ή κομματικούς ή θ,τι άλλο, τη μόνη και μεγάλη δύναμη, που τη φανατίζανε με αδιάφορες φρενιές και άτιμες ουκοφανίες και την εκινούσαν, όπως οι δες φορές ήθελαν, εναντίο μας (Εδαγγελικά, 'Ορεισιακά, Συναγματικά κτλ.) για να εξυπηρετήσουν τα κομματικά τους συμφέροντα και να τελιώσουν τις άτομικές τους δουλιές.

'Αμα ο λαός έφωτιζότανε, άμα κατεβαίναμε ο αυτών και του αποδείχναμε ολοφάνερα πως ο δημοτικιστικός αγώνας γίνεται για το ίδιο το ουφέρο του, πως οι δημοτικιστές τίποτ' άλλο δε ζητούν παρά να ν τονε φωτίσουν και να τον απαλλάξουν από την αίσχρη εκμετάλλευση που εγινότανε σε θάρος του, πως δημοτικισμός σημαίνει απολυτωμός του λαού από την κεφαλαιοκρατική και κομματική τυραννία, άμα εγινόντουσαν αυτά τα πράγματα, ο αγώνας μας θα είχε τελιώσει από χρόνια και το 'Εθνος, απολυτωμένο από το βραχνά του άπαίσιου σχολαστικισμού, θα τραβούσε ελαφρότερο προς την πρόοδο και προς τον τέλειο εκπολιτισμό του.

'Ετσι τάβλεπα τα πράγματα. 'Εβλεπα ακόμη πως ή ιδεολογία του δημοτικισμού, όπως με έλο το πλάτος της, και με όλη την άρχοντιά της, μάς την έδειξε και μάς τη δίδαξε ο Ψυχάρης, εΐτανε ουγγένισα, άδερφή, πές, της ιδεολογίας του σοσιαλισμού, κι όπως ένας δημοτικιστής—όχι μόνο δημοτικιστής στη γλώσσα, μα και στην ψυχή δημοτικιστής—για ναχει πλέρια τη συνείδηση του δημοτικισμού, εΐταν απαραίτητο να ναι και σοσιαλιστής, έτσι κι ο γνήσιος, ο καθάρος, ο θαυνοτόχαστος σοσιαλιστής απαραίτητο, από ανάγκη ζωής κι από έσωτερική ανάγκη, να ναι

και δημοτικιστής. Δημοτικισμός χωρίς σοσιαλισμό, είναι μισή και μίζερη ιδεολογία, το ίδιο είναι και σοσιαλισμός χωρίς δημοτικισμό... 'Όσοι δημοτικιστές άρνούνται ή πολεμούν το σοσιαλισμό, είναι δημοτικιστές μοναχά για λοόθο ή από μόδα, όπως για λοόθο κι από μόδα εμπορεί άδισταχτα να πεί κανείς πως είναι σοσιαλιστές, όσοι σοσιαλιστές άρνούν ή άρνούνται το δημοτικισμό.

Δε δογματίζω. 'Ατομική γνώμη διατεπώνω και δεν επιμένω να ν τη θέλω τη γνώμη μου γενική κι όλοφοση. Μπορεί να πέγω κ' έξω. Άν το ξερω. Ξέρω μοναχά και το διακηρύζω πως το ζήτημα αυτό τόχω συλλογιστεί πολύ, παραπολύ, και μόνο όταν εφτασα στο παραπάνω ουμπέρασμα βρήκα, και περηφανεύτηκα, πως ο δημοτικισμός μου είναι γνήσιος, αλλά και τίμιος μαζί. Μερικοί άλλοι φίλοι μου, που βρισκόντουσαν πολύ σιμά στο «Νουμά» κι αποτελούσαν την πρωτοπορεία του, ο Ρήγας Γκόλφης λ. γ. κι άλλοι δυο τρεις ακόμα, παραδεχτήκανε, χωρίς τον παραμικρότερο δισταγμό τη γνώμη μου, οι άλλοι όμως, όπως θα το ιδούμε στη συνέχεια της μελέτης αυτής, τηνε πολεμήσανε δεινά, κι άπολεματικά αλόιμονο! κ' έτσι ο δημοτικιστικός αγώνας επερασιούσε άρκετόν καιρό ήρεμα κι άναπαντικά σαν τη χελώνα.

(«Ελληνική 'Ανεξαρτησία»)

*** ΤΥΠΟΣ ***
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΓΚΑΙΤΕ:

Μινιόν

Μετάφρασις ΗΛ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΓ'ΙΛΔ:

'Η μπαλλάδα της φυλακής του Ρίντιγγ.

Μετάφρασις Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΥ.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΕΧΩΦ:

Τό σπῆτι με το άέτωμι

και άλλα διηγήματα.

Μετάφρασις ΑΘ. Π. ΜΙΧΑ.

ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ:

Φάουστ.

Μετάφρασις ΗΛ. Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ.

BENIAMIN ΚΩΝΣΤΑΝ:

'Αδόλφος.

Μετάφρασις ΚΩΣΤΑ ΟΥΡΑΝΗ.

ΑΡΘΟΥΡ ΡΑΝΣΟΜ:

'Ο 'Όσκαρ Ουάιλντ και το έργον του.

Μετάφρασις Κ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.